రాగం తీసే కోయిల

- అత్తలూరి విజయలక్ష్మి

(గత సంచిక తరువాయి)

మహాలక్ష్మి ప్రయత్నాలు వృధాకాలేదు. ఆ ఊళ్ళో డబ్బున్న వాళ్ళందరూ శ్రీరామనవమి వుత్సవాలు ఎప్పటికన్నా ఘనంగా జరుపుకునేందుకు వారి, వారి శక్తికి తగ్గట్టుగా విరాళాలు ఇచ్చారు. నవరాత్రులు జరపాలని నిశ్చయించారు. నవరాత్రుల్లో ఒక్కోరోజు ఒక్కో వూరినుంచి అక్కడి ప్రముఖులను, అంతో, ఇంతో ప్రతిభ వున్న అన్ని రకాల కళాకారులను ఆహ్వానించి వారి కార్యక్రమాలు ఏర్పాటు చేయాలని నిర్ణయించారు. ముగింపు వుత్సవాల రోజున అతిధులుగా మద్రాసు నుంచి ఇద్దరు నేపథ్యగాయనీ, గాయకులను ఆహ్వానించారు. ఆ రోజే ఉషాకాంత సంగీత కచేరీ గంటసేపు ఏర్పాటు చేసారు.

ఊరు, ఊరంతా ఏకమైంది. యువకులు, నడివయస్కులు అయిన మగవాళ్ళంతా వూరంతా రంగు కాగితాలతో తోరణాలు కట్టారు. ఊరు మొదలునుంచి శ్రీరామనవమి వుత్సవాల కార్యక్రమాలన్నీ అచ్చువేయించిన పెద్ద, పెద్ద పోస్టర్లు అంటించారు. పెద్ద పందిరి వేయించి మావిడాకుల తోరణాలు కట్టడమే కాకుండా అవి వాడిపోయిన వెంటనే తీసేసి ఏరోజు కారోజు నవనవలాడే ఆకులు కట్టాలని కుర్రాళ్ళకి పెద్దలు ఆదేశాలిచ్చారు.

నవరాత్రులు వచ్చే అతిధులకి మగవాళ్ళకి కరణం గారింట్లో, ప్రెసిడెంటు గారింట్లో, ఆడవాళ్ళకి మహాలక్ష్మమ్మ ఇంట్లో బస ఏర్పాటు చేసారు.

అనుకున్నట్టే వుత్సాహంగా ప్రారంభం అయాయి నవరాత్రులు, మైకులు వూరంతా మారుమోగిపోయాయి. కుర్రాళ్ళు, పిల్లలు ఎంతో హుషారుగా పనులు చేయసాగారు. ఆటలు, పాటలతో హోరెత్తించారు.

ఆ హడావుడి, ఆ సంబరం చూస్తుంటే ఓ పక్క ఆనందంగానూ, మరో పక్క ఆందోళనగానూ వుంది ఉషాకాంతకి. ఆనందం ఇంతటి సంబరం ఆమెకి తెలియదు. తను పుట్టి, పెరిగిన వూర్లో శ్రీరామనవమి వుత్సవాలు జరిపినా ఇంత పెద్ద ఎత్తున జరిపిన గుర్తులేదు. ఇకపోతే ముఖ్య అతిధులుగా రాబోయే ప్రముఖ సినీ నేపధ్యగాయనీ గాయకుల ముందు తను కచేరీ చేయడం అంటే దడగా వుంది. చేయగలనా? వణికిపోతూ ఎన్ని అపస్వరాలు పాడతానో అమ్మ ఎందుకింత హడావుడి చేస్తోంది? తీరా తను సరిగా పాడకపోతే అంతా రసాభాస అవుతుంది. అమ్మకి అవమానం, తనకి ఆవేదన.

ప్రతిక్షణం ఆ రాముడిని తల్చుకుంటూ తన కచేరీ విజయవంతం అయేలా చూడమని ప్రార్ధిస్తోంది.

ఆరోజు రానే వచ్చింది. తెల్లవారితే ముగింపు వుత్సవాల రోజు. తొమ్మిదోరోజు. ఆరోజే అతిధులు వస్తారు.

ఆ రాత్రంతా నిద్రపట్టలేదు. 'రామ రామ రమేతి రామే మనోరమే, సహస్రనామ తత్తుల్యం రామనామ వరాననే' అని భజన చేసుకుంటూ గడిపింది.

తెల్లవారింది. మహాలక్ష్మమ్మ పాలమీగడలో సెనగపిండి, పసుపు వేసిచ్చి నలుగుపెట్టుకుని తలంటుకోమంటూ గిన్నెడు కుంకుడుకాయలు కొట్టించింది.

ఉషాకాంత స్నానానికి వెళ్ళాక వంట ఏర్పాట్లు చేసుకుంది. అతిధులు వస్తారు కాబట్టి సాయానికి వరలక్ష్మిని పిలిపించింది.

తొమ్మిదయేసరికి అతిథులు దిగారు. వాళ్ళని కొందరు కుర్రాళ్ళు స్టేషన్‌కి వెళ్ళి రిసీవ్ చేసుకుని, కారులో తీసుకొచ్చి నేపథ్యగాయని సీతని మహలక్ష్మమ్మ ఇంటిలో, గాయకుడిని కరణం గారింట్లో దింపారు. సీత అందంగా లేకపోయినా మెడనిండుగా నగలు, ఖరీదైన పట్టుచీరలో మెరిసిపోతోంది. ఆమెని చూడగానే ఉషాకాంత కూడా ఈమెలా వెలగాలి అనుకుంది మహలక్ష్మమ్మ.

సీతకి మేడమీద గది ఏర్పాటు చేసింది.

మధ్యాహ్నం భోజనాల సమయంలో కిందకి వచ్చినా పెద్దగా మాట్లాడలేదు సీత. ఉషాకాంతని పరిచయం చేసింది మహాలక్ష్మి. 'ఓహో' అని తలపంకించిందేకానీ, ఆప్యాయంగా పలకరించలేదు.

భోజనాలయాక ఎర్రబడిన ఉష కళ్ళు చూసి "కళ్ళు చూడు ఎలా వున్నాయో" అంటూ బలవంతంగా గదిలోకి పంపించింది.

సాయంకాలం కార్యక్రమం ఏడింటికి ఐదింటినుంచే ఉషాకాంతను తనే స్వయంగా తయారుచేసింది మహాలక్ష్మమ్మ. తన దగ్గర వున్న పట్టుచీరల్లో ఉషాకాంతకు నప్పే చీర తీసి కట్టింది. మెడలో తన చంద్రహారం, జాజిమొగ్గల నెక్లెసు వేసింది. చెవులకి రవ్వల దిద్దులు పెట్టింది. అందంగా ముగ్ధమనోహరంగా వున్న ఆ అమ్మాయిని కళ్ళారా చూసుకుని మురిసిపోయింది.

కరణంగారు కారు పంపారు. కారులో సీత, మహాలక్ష్మమ్మ, వుత్సవాలు జరిగే వేదిక దగ్గరకు వెళ్ళారు.

అసలు కార్యక్రమం మొదలైందాకా కొందరు ఔత్సాహికులైన యువతీ, యువకులు ఏవో భక్తిపాటలు పాడారు. పిల్లలు నృత్యాలు చేసారు.

అతిథులంతా వేంచేసారు. కరణంగారు, ప్రెసిడెంటుగారు కలిసి వచ్చారు. ఊరు వూరంతా కదిలివచ్చినట్టు అనిపించింది.

కార్యకర్తలు వేదిక మీదకు వచ్చి ఉషాకాంత కచేరీ గురించి, ఉషాకాంత గురించి చెప్పి ఆమెని వేదిక మీదకు ఆహ్వానించారు.

ఉషాకాంత వేదిక మీదకు వచ్చి అతిథులకు, ప్రేక్షకులకు నమస్కరించి తివాచీ మీద కూర్చుంది. అప్పటికే పక్క వాయిద్యాల వాళ్ళు ఆసీనులై వున్నారు. ముందు ప్రముఖులైన అతిథులను చూస్తుంటే కంగారు, భయం కలిగాయి. మహలక్ష్మమ్మ వైపు చూసింది. 'ఆవిడ కళ్ళతోటే' ధైర్యం చెప్పింది.

కళ్ళు మూసుకుని మనసులో సరస్వతీ దేవిని ప్రార్థించుకుని ప్రారంభించింది.

గంటసేపు ఎలా గడిచిపోయిందో తెలియలేదు.

తన్మయత్వంతో, పారవశ్యంతో పాడింది. ఆ పాటలో, రాగంలో, భావంలో మునిగిపోయింది. కళ్ళముందు ముక్కోటి దేవతలు ప్రత్యక్షమై దీవించినట్టు అనిపించింది.

తన కళ్ళ నుంచి నీళ్ళు కారిపోతుంటే బాహ్య ప్రపంచంలోకి వచ్చింది.

చప్పట్లతో పరిసరాలు మారుమోగిపోయాయి.

అతిథులు వేదిక మీదకు వచ్చి ఉషాకాంతను అభినందనల్లో ముంచెత్తారు. పూలదండలతో, శాలువాతో సత్కరించారు. ఆమెకి ఉజ్వలమైన భవిష్యత్తు వుందని సరైన ప్రోత్సాహం, తోటివారి సహకారం లభిస్తే ఆమె ఎంతో ఎత్తుకి ఎదగగలదని అన్నారు. మహాలక్ష్మమ్మని అభినందించారు.

ఉషకాంతకి ఇతర వూళ్ళనుంచి వచ్చిన సర్పంచ్ వేయినూట పదహార్లు కానుకగా ఇచ్చాడు.

స్వామికి మంగళహారతి ఇచ్చారు. హారతి పాటను మురళి, సీత కలిసి అద్భుతంగా పాడారు.

అక్కడే భోజనాలు ముగించి అందరూ ఎవరి బసకు వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

సీత, మహాలక్ష్మమ్మ, ఉష కూడా ఇంటికి వెళ్ళారు.

సీత చూడకుండా ఉషకి గుప్పెడు వుప్పుతో దిష్టితీసేసి రెండు బుగ్గలూ పుణికి ముద్దుపెట్టుకుంది ఆవిడ.

ఉష ఒంగి ఆవిడ కాళ్ళకి నమస్కరించింది.

"లేమ్మా ఇంతకన్నా ఉన్నతమైన స్థానానికి నువ్వు ఎదగాలి నేనది చూడాలి అందావిడ మనస్ఫూర్తిగా."

సీత కూడా ఎంతో అభినందించింది. ఉదయం కొంచెం దర్పం ప్రదర్శించిన సీత కార్యక్రమం తరవాత తమాషాగా మారిపోయి ఉషని అభినందించడం మహాలక్ష్మమ్మకి చాలా ఆనందాన్నిచ్చింది.

అదే అవకాశంగా తీసుకుంది మహాలక్ష్మమ్మ "మా అమ్మాయికి కూడా సినిమాల్లో పాడడానికి ఏవన్నా అవకాశాలుంటే చెప్పండమ్మా" అంది సీతతో.

"అయ్యో దానికేంటండి అలాగే చెప్తాను. నేనే చెప్పాలనుకుంటున్నాను మీకు. మీ అమ్మాయి కర్ణాటక సంగీతం అద్భుతంగా పాడగలిగినా, లలితసంగీతం కూడా వచ్చి వుండాలి. మీకు అభ్యంతరంలేకపోతే మీ అమ్మాయికి లలిత సంగీతం నేర్పించండి" అంది.

"లలిత సంగీతమా? ఈ వూళ్ళో అలా నేర్పేవాళ్ళు ఎవరూ లేరమ్మా" అందావిడ నిరాశగా.

సీత ఆలోచించింది. ఉషాకాంతని పరిశీలించి చూసింది. పుత్తడిబొమ్మ. తీయని స్వరం, ఈమెకి పదును పెడితే బంగారంలా మెరిసిపోతుంది. చిత్రపరిశ్రమలో ఖచ్చితంగా ఈమెకి అవకాశాలు వస్తాయి.

"మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే మద్రాసు పంపిస్తారా? నా దగ్గర వుంటుంది నాకు తెలిసిన చక్కటి గాయని ఒకావిడ వున్నారు. ఆవిడ లలిత సంగీతం అద్భుతంగా పాడతారు. ఆవిడ దగ్గరకి తనకి లలిత సంగీతం నేర్పిస్తాను. ఈలోగా ఏవన్నా అవకాశాలు వున్నా చూస్తాను" అంది.

ఆవిడ పొంగిపోయింది. మెరిసిపోతున్న కళ్ళతో అంది "తప్పకుండా పంపిస్తాను."

"నేను వెళ్ళగానే మీకు వుత్తరం రాస్తాను ఎప్పుడు పంపించాలో" అంది సీత.

ఆ రాత్రి మహాలక్ష్మమ్మ తృప్తిగా నిద్రపోతే ఉషకి భయంతో, అనేక సందేహాలతో నిద్రపట్టలేదు.

అన్నట్టుగానే సరిగ్గా వారం రోజుల్లో సీత దగ్గర్నించీ ఉత్తరం వచ్చింది. ఉషని మద్రాసు పంపించాల్సిందిగా రాసింది.

మహాలక్ష్మమ్మ ఆనందానికి అవధులు లేవు. తను ఆశించింది, ఇంత త్వరగా జరుగుతుందని ఆవిడ వూహించలేదు. అనూహ్యమైన శుభవార్త వెంటనే కరణంగారింటికి వెళ్ళి ఆ శుభవార్త చెప్పింది.

"నీ ఆశయం నెరవేరిందమ్మా. ఏ తల్లి కన్నబిడ్డో అనుకోకుండా నీ ఇంటిగుమ్మంలోకి వచ్చింది. పెద్ద మనసుతో ఆదరించి ఆ పిల్లకి ఒక బాట వేసావు. ఆ బాటలో నడిచి ఆమె వున్నతమైన శిఖరాలు చేరాలని దీవిస్తున్నాను" అన్నాడాయన.

"నాకు భగవంతుడు మాతృత్వాన్ని ప్రసాదించకపోయినా, ఏనాటి ఋణానుబంధమో ఈ పిల్లని నాకు ఇచ్చి తల్లికాని తల్లిని చేసాడు. చాలు నా జన్మ చరితార్థం అయింది. లేకపోతే నా బతుకుకి అర్థం ఏవుంది చెప్పండి. నిరర్థకంగా నా బతుకు ముగిసిపోయేది" అందావిడ కళ్ళు చెమరుస్తుంటే.

అక్కడినుంచి సెలవు తీసుకుని ఇంటికి వెళ్ళాక పక్కింటి కుర్రాడిని పిలిచి మద్రాసుకి రెండు రైలు టిక్కెట్లు తెమ్మని పంపించింది.

ఏడుస్తున్న ఉషాకాంతని దగ్గరకు తీసుకుని "ఎందుకమ్మా ఏడుపు? ఎంత మంచి అవకాశం ఇంత సునాయాసంగా వస్తుందనుకోలేదు. ఆ శ్రీరాముడు మనల్ని కరుణించాడు. ధైర్యంగా వెళ్ళు.వచ్చిన అవకాశాలను ఉపయోగించుకుంటూ జీవితంలో ఉన్నత స్థానానికి చేరుకో. ఏ భర్త నిన్ను బాధపెట్టాడో, ఏ అత్త నిన్ను అవమానించిందో వాళ్ళ గుండె పగలాలి. అంత ఎత్తుకి ఎదగాలి" అంది.

"నీ దగ్గరే వుంటానమ్మా. ఇక్కడే పిల్లలకి పాఠాలు నేర్పిస్తు నాలుగు డబ్బులు సంపాదించుకుంటాను. ముక్కు, మొహం తెలియని వాళ్ళ దగ్గర ఎలా వుండను? నాకు భయంగా వుందమ్మా" ఏడుస్తూ అంది ఉష.

ఆవిడ నవ్వింది "పిచ్చిదానా నా దగ్గరకు రాకముందు నేను తెలుసా నీకు. భగవంతుడు మనకి సాయం చేయడానికి తను దిగిరాడమ్మా. అనేక రూపాల్లో మనల్ని కాపాడుతూ, మనకి సహాయం చేస్తూ వుంటాడు. ఇప్పటిదాకా నా రూపంలో చేస్తే ఇప్పుడు సీతమ్మ రూపంలో చేస్తాడు. ఆ తరువాత మరో రూపంలో ఇదంతా దైవానుగ్రహం. భయపడకూడదు. ధైర్యే సాహసే లక్ష్మి. ఎంతకాలం పిల్లలకి పాఠాలు చెప్పుకుంటావు? నేనెంతకాలం బతికి వుంటాను అందుకే నువ్వు నువ్వుగా ఎదగాలి."

"అంతమాటనకమ్మా" అంటూ బావురుమంది ఉష.

ఆవిడకి కూడా కన్నీళ్ళు పొంగి వచ్చాయి. తన్ని తాను నిగ్రహించుకుంటూ ఉష వీపు మీద ఓదార్పుగా నిమిరింది.

వారం రోజుల్లో ఇద్దరూ మద్రాసు రైలెక్కారు.

దారిపొడుగునా మహలక్ష్మమ్మ ఆడపిల్లలు ఎలా ధైర్యంగా వుండాలి, ఎవరితో ఎలా మాట్లాడాలి? ప్రమాదకరమైన పరిస్థితులు ఎదురైతే ఎలా ఎదుర్కోవాలి? మగవాళ్ళతో ఎలా మాట్లాడాలి? వగైరా చెబుతూనే వుంది.

మద్రాసులో దిగగానే సీత కారు పంపించి వాళ్ళని ఇంటికి తీసుకెళ్ళింది.

విశాలమైన ఆమె బంగళా, నౌకర్లు, చాకర్లు చూసి ఉషకి కళ్ళు తిరిగిపోయాయి. నేనూ ఇంత ఇల్లు కొనుక్కుంటానా? నాకూ ఇంతమంది నౌకర్లుంటారా? ఆమె మనసులో ఆలోచనలు సుళ్ళు తిరిగాయి. కళ్ళ ముందు పెద్ద, పెద్ద మేడలు కదిలాయి. ఆ మేడముందు తన దయకోసం ప్రాధేయపడుతున్న భర్త కనిపించాడు. ఆమె పెదవుల మీద చిరునవ్వు మెరిసింది.

సీత ఎంతో ఆప్యాయంగా మాట్లాడింది. మహలక్ష్మమ్మకి ఉషని కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటానని మాట ఇచ్చింది.

రెండు రోజులుండి ఉషని సీతకి అప్పచెప్పి మహలక్ష్మమ్మ తిరుగు ప్రయాణమైంది.

ఉష బావురుమంది. ఆ పిల్ల ఏడుపు చూస్తుంటే ఆవిడకి నేను తప్పు చేస్తున్నానా? అపరిచితురాలైన ఈ సీత దగ్గర వదిలి వెళ్ళడం సముచితం కాదా అన్న పశ్చాత్తాపం కలగసాగింది. కానీ, అంతలోనే ఉష భవిష్యత్తు ఉజ్జ్వలంగా ప్రకాశించాలంటే ఇలా చేయక తప్పదు అని తనకు తానే ధైర్యం చెప్పుకుని ఉషని ఓదార్చి మరోసారి ధైర్యం చెప్పి రైలెక్కింది.

ఆవిడ వెళ్ళిపోయాక వెక్కి, వెక్కి ఏడుస్తున్న ఉషని అనునయిస్తూ అంది సీత "చిన్నపిల్లలా అలా ఏడవకూడదు. అమ్మని త్వరగా ఇక్కడికి పిలిపించుకుందువుగాని ముందు నువ్వు పరిశ్రమలో నిలుదొక్కుకోవాలి. తరువాత అన్ని పరిస్థితులు నీకు అనుకూలంగా వుంటాయి. ఎంతో సుఖంగా వుటావు. అమ్మని కూడా సుఖపెడతావు."

ఆ రాత్రి ఏడుస్తూనే నిద్రపోయింది ఉష.

రెండు రోజులు గడిచాక సీత ఉషని తీసుకుని లలిత సంగీతం నేర్పే కృష్ణవేణి దగ్గరకు తీసుకుని వెళ్ళింది.

ఉష చేత రెండు కీర్తనలు పాడించింది సీత.

అది విన్న కృష్ణవేణి ఉష స్వరం ఎంతో మెచ్చుకుని లలితగీతాలు నేర్పడానికి అంగీకరించింది.

ఆ రోజు నుంచే పాఠాలు ప్రారంభం అయాయి. ఉషని అక్కడ వదిలేసి సీత సినిమా పాట రికార్డింగ్ వుందని వెళ్ళిపోతూ, తనే తిరిగి వచ్చి తీసుకుని వెళ్తానని అందాకా అక్కడే వుండమని చెప్పి వెళ్ళింది.

కృష్ణవేణి వయసు నలభై పైన వుంటుంది. చామనఛాయలో, కొంచెం పొట్టిగా కుదిమట్టంగా వుంది మనిషి. విశాలమైన బంగళా. గేటుదాటి లోపలికి రాగానే చక్కటి పూలతోట. అందంగా వుంది. ఆవిడ భర్త లాయర్. ఆమెకి ఇద్దరు మగపిల్లలు. వాళ్ళు డిగ్రీ చదువుతున్నారు. ఇల్లంతా ఏదో ఒక మంచి పరిమళంతో నిండి వుండడం గమనించింది ఉష.

ఆరోజు ఆవిడ అడవి బాపిరాజుగారి 'ఉప్పొంగెలే గోదావరి, ఊగిందిలే చేలో వరి, భూదారిలో నీలాంబరి, మా సీమకే చీనాంబరి' గీతంతో ఆనాటి పాఠం మొదలుపెట్టింది. లలిత గీతం సంగీతంలా గమకాలతో పాడడం గమనించి ఆ పాట ఎలా శ్రావ్యంగా పాడచ్చో తను పాడి వినిపించింది కృష్ణవేణి.

సుశ్రావ్యమైన ఆవిడ స్వరం విని ముగ్ధురాలైపోయింది ఉష.

ఎంత అద్భుతమైన స్వరం ఈవిడది అనుకుంది.

ఏనాటికైనా నేను ఈవిడలా పాడగలనా అనుకుంది.

పాడాలి. బాగా సాధన చేస్తే పాడగలవు. చెవుల్లో మహాలక్ష్మమ్మగారి స్వర్మ వినిపించింది.

అదో మంత్రంలా వినిపించింది ఉషకి.

పాట తరువాత ఆవిడ ఇల్లంతా తిప్పి చూపించింది. ఆవిడ చిన్నప్పటి ఫోటోలు, పెళ్ళినాటి ఫోటోలు గోడలనిండా ఫ్రేములు కట్టించి వున్నాయి. ఆవిడ అనేక వేదికల మీద పాటకచేరీ చేసి పొందిన సత్కారాలకు సంబంధించిన ఫోటోలు కూడా వున్నాయి.

ఆవిడ రేడియోలో కూడా పాడుతుందని తెలిసి "నేనూ పాడచ్చా" అని అడిగింది అప్రయత్నంగానే.

ఆవిడ నవ్వి "తప్పకుండా. కానీ, ఇప్పుడే కాదు" అంది.

సిగ్గుపడింది ఉషాకాంత.

అన్నప్రాసననాడే ఆవకాయ తినాలనుకోడంలా వుంది అనిపించింది ఆమెకి. తోటలో పూసిన కనకాంబరాలు, జాజులు, సంపెంగలు కలిపి మాలకట్టి ఉషకి ఇచ్చింది ఆవిడ.

"బంగారు తల్లిలా వున్నావు. నా కొడుకులకి ఇంకా పెళ్ళి వయసు రాలేదు. లేకపోతే నా కోడల్ని చేసుకునేదాన్ని" అంది నవ్వుతూ.

ఉష మొహం వాడిపోయింది.

ఆవిడ గమనించకుండా తలవంచుకుంది.

అక్కడే కొసరి, కొసరి తినిపిస్తూ కడుపునిండా భోజనం పెట్టింది.

ఆవిడ ఆప్యాయతకి చలించిపోయింది ఉష.

అమ్మ అన్నట్టు భగవంతుడు ఇలా అనేక రూపాల్లో నాకు సాయం చేస్తున్నాడు అనుకుంది.

సాయంత్రం ఐదు అవుతుండగా వచ్చింది సీత.

కాసేపు కబుర్లు చెప్పుకున్నాక కృష్ణవేణి ఇచ్చిన టీ తాగి, బిస్కట్లు తిని ఉషని తీసుకుని ఇంటికి బయల్దేరింది.

"ఎలా వుంది మొదటిరోజు?" అడిగింది సీత కారులో.

"చాలా మంచావిడ" మెరిసే కళ్ళతో చెప్పింది ఉష.

"వారానికి రెండు క్లాసులుంటాయి. నాకు వీలుకాకపోతే డ్రైవర్ తీసుకుని వెళ్తాడు నిన్ను " అంది సీత.

కృతజ్ఞతగా చూసింది ఉష.

సీత నవ్వింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

COMMENTS